

Buggenhoutbos

In de 12de eeuw maakte het Buggenhoutbos deel uit van een gigantisch woud genaamd 'Beuckenhoudt'. De gemeente Buggenhout heeft aan dit woud haar naam te danken. Beuken overheersten vroeger dit bos maar die hebben ondertussen plaats moeten ruimen voor de wintereik. Nergens in Vlaanderen vind je meer wintereiken dan hier. In 2013 werd het bos met maar liefst 10 hectare uitgebreid. De Hollebeek meandert door de vallei van het bos. Hier kan je misschien een glimp opvangen van de zeldzame vuursalamander. Buggenhoutbos is de meest noordelijke streek van België waar deze salamander voorkomt.

De invloed van de klimaatveranderingen op het Buggenhoutbos.

De beuk is een belangrijke loofboomsoort in Vlaanderen.

Beuk is echter ook een droogtegevoelige boomsoort. Droogte vormt steeds vaker een probleem. Het afgelopen decennium was het warmste sinds de waarnemingen. Daarnaast verwacht men dat extreme zomerdroogte zoals waargenomen in de jaren 2003, 2010, 2018, 2019 en 2020 nog frequenter zal voorkomen in de toekomst. Het is daarom belangrijk om onze kennis over het effect van droogte op de groei van beuk te vergroten en om het ANB (Agentschap Natuur en Bos) te laten zoeken naar beheermaatregelen die de effecten van droogte op beuk kunnen verkleinen.

Wiesbeekhoeve

Foutief denkt men soms dat de Wiesbeekhoeve haar naam ontleent aan de Wiesbeek, zoals de Brabantse beek in deze omgeving soms wordt genoemd. De naam 'Wiesbeek' heeft niets met de 'beek' te maken, maar alles met de naam van de eigenaars van de hoeve in de 16de eeuw. In het boek met erfelijke renten voor de Kerk van Opwijk, behoort Heysterghem in 1515 toe aan Beatrijs Wisch, opvolgster van Willem Wysch.

De Wiesbeekhoeve, zoals ze nu is, dankt haar faam aan Cesar Temmerman en zijn paardenfokkerij. Hier zag op 17.04.1908 het veulen 'Indigène de Wisbecq' het levenslicht. Cesar had de stiel geleerd als opperstalmeester, in dienst van koning Leopold II te Bouchout bij Meise. Het trekpaard Indigène zou al snel uitgroeien tot Belgisch Kampioen. Vanuit alle hoeken van België werden de merries per trein naar het station van Buggenhout gebracht om zich te laten dekken door de Super-Indigène.

Toen dan in september 1914 de Eerste Wereldoorlog uitbrak, kwam dit de Duitsers ter ore. Maar 's nachts is het toppaard te voet naar het Nederlandse Zeeland gebracht en uiteindelijk daar verkocht aan een gravin voor 200.000 Belgische frank, een gigantische som in die tijd. Met dit geld kon Cesar Temmerman een volledige nieuwe Wiesbeekhoeve bekostigen en haar het uitzicht geven die ze heden ten dage nog heeft. Later kwam de hoeve in handen van de Vlaamse schrijver Paul Koeck, die ze dan, om gezondheidsredenen overliet aan de familie Berlanger-Florin, die met respect voor de eigenheid de Wiesbeekhoeve in haar vroegere glorie heeft hersteld.

De Boskapel

Op 4 december 1504 werd ridder Jan De Rijcke tijdens een jachtpartij door een everzwijn gedood. Zijn weduwe, Jacoba van Heffene, liet op de plaats van het ongeval een kapel oprichten die al snel uitgroeide tot een bedevaartsoord. In de periode 1664-1667 werd de kapel door de adellijke familie de Bournonville vergroot. De oude kapel bleef behouden en werd als het koor van een nieuwe ruimere bidplaats geïntegreerd. Uit die periode dateert het indrukwekkende stenen beeld van O.-L.-Vrouw Nood Gods boven de ingang. Elk jaar op de derde zondag na Pasen begint de noveen ter ere van O.-L.-Vrouw, in de volksmond beter gekend als Bosbegankenis.

De familie Bournonville liet hun wapenschild aanbrengen op de voorgevel van de kapel. Dit wapenschild werd tevens dat van de gemeente Buggenhout. De beeldhouwwerken in de voorplaats verwijzen naar de dood van Jan De Rijcke. De ommegang met 15 statieën rond de kapel dateert van 1949.